C4 – CUL1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

29 september 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgen van de zaak-Beke voor de betrouwbaarheid van epo-tests, meer bepaald deze van het wereldantidopingagentschap WADA 1

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het leenrecht 3

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de projectsubsidies in het kader van het Kunstendecreet 4

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verdeling en uitbetaling in 2005 van de middelen van de Nationale Loterij die bedoeld zijn voor culturele doeleinden en organisaties 6

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgen van de zaak-Beke voor de betrouwbaarheid van epo-tests, meer bepaald deze van het wereldantidopingagentschap WADA

De voorzitter: de heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, naar aanleiding van het verhaal van triatleet Rutger Beke liet u weten dat u de kosten die de heer Beke maakte om zijn onschuld te bewijzen, zult terugbetalen.

Het verhaal is gekend. De disciplinaire raad van de Vlaamse Gemeenschap sprak triatleet Beke vrij van dopinggebruik. De raad oordeelde dat er geen harde bewijzen waren dat de Leuvenaar epo had genomen. De atleet testte in september vorig jaar na de Zwintriatlon in Knokke nochtans positief op epo en werd eerder door de disciplinaire commissie van de Vlaamse Gemeenschap voor 18 maanden geschorst. De heer Beke beweerde de hele tijd onschuldig te zijn. Hij hield vol dat zijn lichaam stoffen aanmaakte die de epo-test onbetrouwbaar maakten. Hij ging tegen de beslissing van de disciplinaire commissie in beroep en bracht nieuwe bewijzen aan. Die waren overtuigend genoeg voor de aangeduide onafhankelijke experts.

De Leuvense hematoloog professor Boogaerts bepleitte de vrijspraak. Hij concludeerde dat de epo-test van het wereldantidopingagentschap, WADA, niet waterdicht was en de disciplinaire raad van de Vlaamse Gemeenschap volgde dat oordeel.

De hele toestand rond zijn positieve epo-test heeft Rutger Beke een serieuze duit gekost. Zelf ligt hij daar niet wakker van – dat beweerde hij althans op 9 augustus –, maar toch sprong u hem ter hulp als Vlaams minister van Sport. Onmiddellijk na de uitspraak liet u weten dat u de kosten die de heer Beke maakte om zijn onschuld te bewijzen, zult terugbetalen.

Mijnheer de minister, graag had ik vernomen over welke som gesproken wordt.

Is een dergelijke maatregel een courante praktijk en bestaan er richtlijnen terzake? Zo ja, wat zijn de richtlijnen en is een dergelijk systeem ook van toepassing voor andere sporters in een gelijkaardige situatie? Zo neen, vreest u er dan niet voor een gevaarlijk precedent geschapen te hebben?

Kunt u, gezien uw houding, de betrouwbaarheid van de epo-tests van het WADA nog ten volle ernstig nemen?

Wat zijn volgens u de repercussies van deze zaak op het dopingonderzoek in het algemeen en op het epo-onderzoek in het bijzonder binnen de Vlaamse sportwereld?

U liet al weten dat u de epo-test in zijn huidige vorm zult blijven gebruiken. Is dat nog realistisch en te verantwoorden gezien de gerechtelijke uitspraak in de zaak-Beke?

Hebt u de zaak aangekaart bij het WADA, dat blijkbaar veel kritiek te verwerken krijgt? Zo ja, wat was het resultaat van de gesprekken?

Welke maatregelen hebt u genomen om debacles zoals in de zaak-Beke in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Marginet, u stelde diverse vragen over mijn vermeende uitspraak dat ik alle kosten van Rutger Beke om zijn onschuld te bewijzen, zou terugbetalen. Ik heb gezegd dat ik het wetenschappelijk onderzoek naar de epo-test zou ondersteunen. Ik vind dat niet meer dan normaal in het licht van mijn beleid medisch verantwoord sporten en meer bepaald inzake de strijd tegen doping. Ik wil de daarvoor gemaakte kosten vergoeden. Kosten zoals advocatenkosten, heb ik vanaf het begin uitgesloten. In het teken van een betrouwbare epo-test vind ik het verantwoord om de kosten om de test wetenschappelijk te beoordelen, terug te betalen.

Wat de kosten van het wetenschappelijk onderzoek betreft, heeft de geraadpleegde deskundige van de sportbeoefenaar aan de voorzitter van de disciplinaire raad schriftelijk meegedeeld dat het door hen gevoerde onderzoek puur uit wetenschappelijke nieuwsgierigheid werd uitgevoerd en er bijgevolg geen onkostenvergoeding voor de gedane testen werd gevraagd. Voor alle duidelijkheid: ik wist dat niet op voorhand. Het zou anders al te makkelijk zijn geweest om te beweren dat de kosten vergoed zouden worden.

Met betrekking tot de betrouwbaarheid van de epo-tests ga ik ervan uit dat deze in de door het WADA geaccrediteerde controlelaboratoria worden uitgevoerd op een uniforme manier. Ik ga ervan uit dat de test correct wordt uitgevoerd en geïnterpreteerd. Mijn administratie heeft noch de mogelijkheden, noch de opdracht om deze test zelf te evalueren en te valideren. Het is de taak van het WADA om ervoor te zorgen dat alle tests die in de geaccrediteerde controlelaboratoria gebeuren, de nodige waarborgen bieden om alle sportbeoefenaars te vrijwaren van valse positieve resultaten.

Ik nam, samen met u, akte van de vragen die bij de interpretatie van de epo-test rijzen. Daarom heb ik onmiddellijk na de uitspraak door de disciplinaire raad contact opgenomen met het WADA en ondertussen heb ik een antwoord ontvangen. Een kopie van de inhoud van de brief van 9 augustus 2005, gericht aan de heer David Howman, directeur-generaal, en een kopie van het antwoord door het WADA kan ik, indien u dat wenst, ter beschikking stellen.

Uit het schrijven van professor Delbeke, op vraag van de scientific director van het WADA, aan de disciplinaire raad van 14 juli laatstleden, blijkt dat bij de interpretatie van de resultaten van de epo-analyse de nodige voorzichtigheid aan de dag dient gelegd te worden. Uit recent onderzoek zou gebleken zijn dat het bandenpatroon in de test mogelijk kan verschuiven na kortstondige inspanningen. In afwachting van de definitieve resultaten van dit WADA-onderzoek, die eind september bekend zouden worden gemaakt, dienen de dopingcontrolelaboratoria volgens de uitspraken van de WADA-voorzitter Pound op de persconferentie van 20 september 2005 bij eventuele twijfel contact op te nemen met één van de twee door het WADA aangeduide expertiselaboratoria.

De aangeduide expertiselaboratoria zijn de laboratoria van Parijs en Lausanne. Deze laboratoria zijn bovendien betrokken bij het onderzoek, waarvan de resultaten eind deze maand aan de dopingcontrolelaboratoria zouden worden overgemaakt. Het dopingcontrolelaboratorium van de Vlaamse Gemeenschap houdt zich aan deze voorschriften en contacteert één van beide expertisecentra bij elk verdacht staal. In afwachting van de definitieve bekendmaking van de onderzoeksresultaten van het WADA, biedt deze werkmethode volgens het WADA voldoende garanties voor de kwaliteit van de epo-methode.

In afwachting van de resultaten van het WADA-onderzoek en het voorleggen van de wetenschappelijke bewijzen van de recent geuite hypothesen, blijven de repercussies dus beperkt tot de bijkomende consultatie van het laboratorium van Parijs of Lausanne door het dopingcontrolelaboratorium van de Universiteit Gent, en dit enkel bij verdachte stalen.

Het is vanzelfsprekend dat er dringend nood is aan een sluitend voorstel van het WADA dat een duidelijk antwoord geeft op de kritieken die werden geuit. Men had me formeel beloofd dat ik de resultaten eind september zou hebben. Dat kan nog, maar de tijd dringt dan wel. Liefst komt er ook een gewijzigde tekst. Ik sluit dat niet uit. Het is ook mogelijk dat er voldoende bewijzen zijn dat de epo-test wel in alle gevallen functioneert.

In elk geval moet er één misverstand uit de wereld worden geholpen: het is niet omdat in de zaak-Beke duidelijk is gebleken dat hij een aantal stoffen produceert die de epo-test 'misleiden' dat dit voor iedereen zo is. Vandaag beweert iedereen dat. Het is aantoonbaar dat dit niet klopt. In sommige gevallen weten we niet of er epo is gebruikt of niet. In het overgrote gedeelte is dat echter wel het geval.

Ik stel voor dat ik de brief laat kopiëren voor de commissieleden.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, ik kan me perfect vinden in uw antwoord. Het gevaar van de excuses en de achterpoortjes bestaat inderdaad. Het is dus belangrijk dat we de onderzoeksresultaten van het WADA kennen en dat ze op de ene of de andere manier sluitend zijn. Er blijft immers een verschil van interpretatie. Het WADA zegt heel duidelijk dat er voldoende garanties zijn terwijl professor Boogaerts zegt dat de test niet waterdicht is. We moeten garanties hebben om de achterpoortjes te sluiten.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, mij lijkt het vanzelfsprekend dat de brief die ik naar

het WADA heb gestuurd en het antwoord openbaar zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het leenrecht

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Het leenrechtdossier wacht al een aantal jaren op een oplossing, zowel op het niveau van de deelstaten als op federaal niveau. Ik hoop dat er vandaag uitsluitsel over komt. Het betreft hier de leenrechtvergoeding die te maken heeft met het uitlenen van boeken in erkende openbare bibliotheken. België en de deelstaten, in dit geval dus de gemeenschappen, zijn verplicht het leenrecht in te vullen. Het KB betreffende de vergoedingsrechten voor openbare uitlening is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 14 mei 2004. In artikel 4 van dat KB staat dat de gemeenschappen en verenigingen voor het bibliotheekwezen de betaling aan de beheersvennootschap geheel of gedeeltelijk op zich kunnen nemen. Het lijkt me logisch dat het leenrecht wordt uitgekeerd aan de auteurs die boeken schrijven en daarvoor als auteur worden vergoed.

Intussen had de toenmalige federale minister van Economie Reprobel aangeduid als beheersvennootschap die verantwoordelijk is voor de inning van deze gelden. De bedoeling was om in augustus van dit jaar de gemeenten aan te schrijven om de nodige gegevens te verzamelen en aldus het leenrecht te innen.

In het verleden is ook in deze commissie al meermaals de vraag gesteld wie die vergoeding zou betalen. Mijnheer de minister, tijdens de vorige legislatuur toen u ook minister van Cultuur was, hebt u en heeft ook uw opvolger gezegd dat de Vlaamse overheid die vergoeding zou betalen. In het regeerakkoord noch in de beleidsnota heb ik daar iets specifiek over teruggevonden. Het zou wel eventueel kunnen vallen onder de paragraaf 'het slechten van participatiedrempels'. Het lijkt me belangrijk dat er duidelijkheid komt over dit dossier.

In 2003 is op basis van het aantal actieve bibliotheekgebruikers in Vlaanderen de kostprijs van het leenrecht geschat op zo'n 1,2 à 1,4 miljoen euro. Dit is toch een aanzienlijk bedrag.

Mijnheer de minister, welke afspraken zijn er gemaakt en welke akkoorden zijn er gesloten met het federale niveau over het leenrechtdossier? Wat is de stand van zaken van dat overleg? Geldt nog steeds uw engagement dat het leengeld dat zou worden aangerekend aan de bibliotheekgebruikers, door de Vlaamse overheid zal worden gedragen? Bestaat hierover een akkoord binnen de Vlaamse Regering? Plant u initiatieven om deze aanslepende problematiek op te lossen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Artikel 4 van het KB van 14 mei 2004 stipuleert dat de gemeenschappen en de verenigingen voor het bibliotheekwezen de betaling aan de beheersvennootschap geheel of gedeeltelijk op zich kunnen nemen.

Bij KB van 5 april 2005 duidde de federale overheid Reprobel aan als beheersvennootschap om het leenrecht te innen en te verdelen. Ik heb dan ook contact opgenomen met Reprobel om na te gaan in hoeverre we tot een akkoord kunnen komen. Ik heb daarbij drie voorwaarden gesteld. Ten eerste moet de bibliotheekgebruiker worden vrijgesteld van elk bijdrage. Ten tweede moet de werkbelasting van onze bibliotheken en instellingen bij het opvragen van de nodige ontleningsgegevens tot het absolute minimum worden herleid. Ten derde moeten via evaluaties de nodige garanties worden gegeven dat het geld wel degelijk bij onze auteurs en uitgevers terecht komt.

Enkele dagen geleden hebben we een akkoord bereikt voor een gecentraliseerde inning voor de komende 3 jaar. Het KB voorziet in een uitbetaling van de leenvergoeding vanaf dit jaar, gebaseerd op gegevens van het vorige kalenderjaar. Concreet zal voor het leenrecht over 2004, ten laatste begin volgend jaar 1 miljoen euro ter beschikking worden gesteld van Reprobel.

De uitbetaling aan de auteurs zou plaatsvinden in de zomer van volgend jaar. Op basis van de gegevens over 2005 wordt in september 2006 1.150.000 euro ter beschikking gesteld en voor 2006 1.300.000 euro. Het spreekt voor zich dat er telkens een grondige evaluatie zal volgen.

Het ter beschikking gestelde bedrag wijkt af van de vooropgestelde cijfers gebaseerd op de Vrind-cijfers omdat dit akkoord de administratieve lasten van Reprobel sterk minimaliseert en wij eveneens reke-

ning houden met dubbele tellingen aangezien een bibliotheekgebruiker maar één keer mag worden 'aangesproken'.

Met dit akkoord wordt het KB optimaal uitgevoerd, zowel voor de auteurs als voor onze bibliotheken en bibliotheekgebruikers.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord. Hij brengt zeer goed nieuws. Dit probleem lijkt opgelost te geraken. Bovendien heeft hij mijns inziens de juiste conclusies getrokken uit het debat over de billijke vergoeding en over het probleem dat er wel wordt geïnd maar niet of nauwelijks aan de rechthebbenden wordt uitbetaald. De minister vraagt een voortdurende evaluatie en hij plakt er voor de uitbetaling in het eerste jaar zelfs vervaldata op. Begin volgend jaar zal men met de uitbetaling beginnen. Ten laatste medio volgend jaar worden de auteurs uitbetaald. Dat is allemaal erg goed. Ik hoop dat de permanente evaluatie Reprobel ertoe zal dwingen werk te maken van een zo eenvoudig mogelijke uitbetaling, met zo weinig mogelijk kosten. Ik wens de minister proficiat met het geleverde werk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de projectsubsidies in het kader van het Kunstendecreet

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het Kunstendecreet is bejubeld in de Septemberverklaring, en dat is grotendeels terecht. Voor de uitvoering ervan worden in 2006 veel extra middelen vrijgemaakt. De uitvoering ervan omvat veel zaken. Eén aspect wil ik hier even aankaarten: het feit dat er naast de vierjarige of tweejarige structurele subsidie voor grotere kunstenorganisaties of gezelschappen, voor kleinere organisaties en individuele kunstenaars in de mogelijkheid is voorzien om een projectsubsidie aan te vragen. Zo'n subsidie kan bijvoorbeeld worden aangevraagd voor een project of een creatieopdracht. Deze projectaanvragen moesten ten laatste op 15 september zijn ingediend. Bij ministerieel besluit van 3 augustus 2005 worden een aantal kleinere kunstenorganisaties, kunsteducatieve of sociaal-artistieke organisaties voor hun eenjarige projectsubsidie verplicht om bij de invulling van het boekhoudkundige luik van hun aanvraagdossier het financiële begrotings- en opvolgingsmodel Finex te gebruiken. Finex is ontwikkeld door Ernst & Young. Het is eigenlijk bedoeld om de boekhouding en de begroting van grotere organisaties goed in kaart te kunnen brengen en op te volgen. Bij ministerieel besluit is Finex ook aan die kleinere organisaties opgelegd.

De vraag rijst natuurlijk of het zin heeft om dat op te leggen aan kleinere organisaties die een eenjarige subsidieaanvraag indienen. Het lijkt me logisch dat dit gebeurt voor grotere organisaties die een subsidieaanvraag voor twee of vier jaar indienen. Maar heeft het zin om dit ingewikkeld en vrij bureaucratisch systeem aan de kleintjes op te leggen? Moeten ze aan dezelfde boekhoudkundige vormvereisten voldoen als de grote gezelschappen voor een vierjarige structurele subsidieaanvraag? Grote gezelschappen hebben voor dergelijke opdrachten meestal een zakelijk leider of boekhouder in dienst. Een rondvraag bij de betrokken kunstenaars maakte duidelijk dat zelfs grotere organisaties soms een week nodig hebben om het systeem onder de knie te krijgen.

Onlangs kondigden de minister en de meerderheidsfracties nog aan snel werk te maken van de administratieve vereenvoudiging en van de vermindering van de zogenaamde 'planlast' in de cultuursector. Dat is erg goed. Maar hoe verantwoordt de minister dan deze maatregel? In de geest van het Kunstendecreet hebben projectsubsidies toch de bedoeling om impulsen te geven aan kleine lokale organisaties, bijvoorbeeld naar aanleiding van de eenmalige organisatie van een project met bovenlokale uitstraling of om nieuw creatief bloed echte startkansen te geven.

We hebben die discussie naar aanleiding van de beslissing omtrent de structurele erkenningen in het kader van het Kunstendecreet voor het zomerreces al eens gevoerd. Een aantal lokale kunstenorganisaties hebben me laten weten dat ze omwille van het zware, bureaucratische systeem geen subsidieaanvraag kunnen indienen. Ze hadden nochtans graag een dergelijke aanvraag ingediend. Individuele kunstenaars klagen al dan niet terecht over het gebrek aan ondersteuning en begeleiding bij het indienen van een aanvraag.

De administratie verwijst steeds weer naar de website van de Vlaamse Gemeenschap. Ik heb zelf kunnen vaststellen dat het systeem op deze website wordt

uiteengezet. Bovendien heeft de administratie in juni 2005 een informatiedag over het systeem georganiseerd. De mensen die deze informatiedag hebben bijgewoond, waren echter vooral onder de indruk van de moeilijkheidsgraad van het systeem.

Mijnheer de minister, hoe verantwoordt u uw beslissing om het Finex-systeem dat voor de twee- en de vierjaarlijkse structurele subsidies geldt ook voor de projectsubsidies in te voeren? Schiet u hiermee de doelstellingen van de projectsubsidies niet voorbij? De projectsubsidies zijn immers bedoeld om kleinere organisaties en nieuw creatief talent impulsen te geven. Vindt u het niet aangewezen om de ondersteuning en de begeleiding van kunstenaars te verbeteren? Blijkbaar schrikt de grote complexiteit van het systeem mensen af.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, voor alle duidelijkheid wil ik hier benadrukken dat we steeds het onderscheid tussen door organisaties aangevraagde projectsubsidies en subsidies aan individuele kunstenaars moeten maken. Het in de vraagstelling aangehaalde Finex-systeem moet enkel door organisaties en niet door individuele kunstenaars worden gebruikt.

De projectaanvragen van kunstenorganisaties, kunsteducatieve of sociaal-artistieke organisaties moeten hetzelfde begrotings- en opvolgingsmodel Finex als de structurele aanvraagdossiers volgen. Het gebruik van dit model stelt ons in staat om de diverse activiteiten en actoren op termijn met elkaar te vergelijken en om het traject van elke organisatie te volgen. Het Finex-systeem is trouwens vooral op vraag van de sector ingevoerd. Op vraag van de administratie heeft Ernst & Young dit systeem tijdens de voorbereidingen van het Kunstendecreet uitgewerkt. In feite gaat het hier om een op maat uitgedokterd opvolgingsmodel. Dit model wordt vanzelfsprekend gratis ter beschikking van de organisaties gesteld. Het kan overigens gewoon on line worden ingevuld.

Ik ben me terdege bewust van de problematiek van de planlast in de culturele sector. Ik zal erover waken dat deze planlast in de toekomst enkel nog zal afnemen. De eerste implementatie van het Kunstendecreet moet nog worden afgewerkt en moet de komende jaren intensief worden geëvalueerd. Tijdens die evaluatie zal de planlast een cruciale factor vormen en eventuele aanpassingen van het Kunstendecreet in sterke mate bepalen.

De boekhoudkundige vormvereisten zijn niet onoverkomelijk. De moeilijkheden zijn vooral aan de onbekendheid van het systeem te wijten. Bovendien zijn deze vormvereisten niet verplicht voor de brede waaier aan subsidies voor individuele kunstenaars. Zo gelden ze niet voor ontwikkelingsgerichte beurzen, projectbeurzen of creatieopdrachten. Ook de vormvereisten voor de aanvraagdossiers voor internationale subsidies, vertalingen, publicaties en opnames zijn bijzonder klantvriendelijk en makkelijk hanteerbaar. De terechte bezorgdheid van de heer Stassen betreft eigenlijk uitsluitend organisaties die geen structurele erkenning in het kader van het Kunstendecreet hebben ontvangen en die een aanvraagdossier voor een project in 2006 hebben ingediend. De planlast voor de individuele kunstenaar is tot een hanteerbaar minimum herleid. Dit beantwoordt volledig aan de geest van het Kunstendecreet. Het is steeds onze bedoeling de individuele kunstenaar zo efficiënt mogelijk te ondersteunen en te begeleiden.

Ik herhaal dat we in de toekomst zeker over de planlast zullen waken. Waar mogelijk en opportuun, zullen we de planlast verminderen. Ik sluit niet uit dat de vormvereisten voor de aanvraagdossiers voor projectsubsidies aan organisaties na een grondige evaluatie zullen worden aangepast.

Voor wie over een beetje boekhoudkundig inzicht beschikt, is een boekhouding volgens het nieuwe systeem eigenlijk vrij eenvoudig in te vullen. Een aantal medewerkers van de door de heer Stassen bedoelde organisaties zijn het gewoon om een ander boekhoudkundig systeem te hanteren. De administratie heeft me verzekerd dat het systeem mits een klein beetje moeite voor iedereen vrij toegankelijk is. Misschien moeten we in dit verband ondersteuning voorzien en, bijvoorbeeld, eens een begeleidingscursus organiseren.

Ik wil hier benadrukken dat er geen financiële drempel is. Ernst & Young wordt hier ook niet beter van. We stellen het systeem ter beschikking. De planlast moet tot een minimum beperkt blijven. Het Finex-systeem is enkel en alleen ingevoerd om onze vergelijkingsmogelijkheden in de toekomst te vergroten.

De heer Jos Stassen: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Er bestaat wel degelijk een spanning tussen grote en kleine organisaties en tussen structurele en eenjarige erkenningen. Een structurele erkenning betekent immers dat men voor twee of vier jaar relatief gerust is. Er bestaat ook een zekere spanning tussen de noden van de overheid en de noden van de sector zelf.

Vanuit de overheid gezien is het logisch dat een systeem voor alle organisaties geldt zodat bij wijze van spreken met één druk op de knop gegevens kunnen

worden opgezocht en meteen ook vergelijkbaar zijn. Vanuit de sector gesproken komt dat niet overeen met op maat werken. Het systeem lijdt onder de spanningen die ik daarnet opnoemde, namelijk tussen groot en klein, structureel en eenjarig en tussen de overheid versus de sector zelf. De mensen die ermee moeten werken zeggen me dat het systeem niet gemakkelijk te hanteren is en dat het ontzettend veel werk vraagt om het accuraat toe te passen omdat het bijvoorbeeld opdeling in rubrieken vraagt. Ik ben het van dichtbij gaan bekijken en kan me best indenken dat het veel werk vergt.

Ik stel dan ook voor om het van nabij te onderzoeken en na te gaan of het voor de volgende keer niet moet worden aangepast. De volgende eenjarige subsidies laten immers niet lang meer op zich wachten. We zullen de minister blijven ondervragen over de vermindering van de planlast, al is de verantwoording voor een subsidieaanvraag en controle door de overheid op zijn plaats. De administratieve afhandeling ervan blijft echter ook een belangrijk punt. Ik hoop dat de minister dit punt zal herbekijken in het licht van de noden van kleinere organisaties, die relatief veel meer dossiers moeten opmaken dan grotere organisaties.

De voorzitter: Als ik moet afwegen of de belangen van kleinere organisaties met eenjarige subsidieaanvragen zwaarder wegen dan het vergemakkelijken van de aanvragen voor de overheid, kies ik voor de eerste. Ik ben het daarmee eens. Ik laat het evalueren. De kritiek mag echter niet louter gebaseerd zijn op het feit dat het om iets nieuws gaat. We begrijpen elkaar. Als het blijkt dat het om een te zware last gaat voor kleinere organisaties, hebt u een punt en moeten we naar een eenvoudiger systeem gaan en is het huidige geen goed systeem.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verdeling en uitbetaling in 2005 van de middelen van de Nationale Loterij die bedoeld zijn voor culturele doeleinden en organisaties

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Toen ik mijn taak als volksvertegenwoordiger aanvatte, had ik de bedoeling mijn vragen per thema te klasseren. Ik had toen nooit gedacht dat mijn dikste map over de middelen van de Nationale Loterij zou gaan. Dat ligt waarschijnlijk niet alleen aan mij. Als we naar de dikste map van uw kabinet zouden zoeken, zouden we waarschijnlijk ook bij de map over de loterijmiddelen uitkomen.

Mijn voorgangers en collega's hebben dat thema ook al dikwijls aangeraakt. Vanaf 2005 worden de zogenaamde Lotto-subsidies toegekend op basis van het vernieuwde reglement voor de subsidiëring van participatie-, experimentele, uitzonderlijke en bijzondere projecten en hobbyverenigingen. De aanvragen moesten ten laatste op 21 maart 2005 worden ingediend.

In het antwoord op mijn vraag om uitleg van 17 februari 2005 verklaarde de minister dat hij ten laatste midden april 2005 een beslissing zou nemen over de goedkeuring en de subsidiëring van de ingediende aanvragen voor zogenaamde Lotto-subsidies en dat hij in 2005 de volle verantwoordelijkheid zou dragen voor de tijdige uitbetaling van de dossiers van de Nationale Loterij.

Op de website van de administratie Cultuur werd de pagina met informatie over dit reglement en de uitbetaling van de subsidies echter niet meer aangepast sinds 15 maart van dit jaar. Dat is verwonderlijk in het licht van wat voorafgaat.

Ik heb de volgende vragen. Welke som ontvangt de minister dit jaar van de Nationale Loterij die hij op basis van dit reglement kan verdelen? Hoeveel subsidieaanvragen voor de verdeling van de culturele Lotto-gelden 2005 werden er ingediend? Hoeveel aanvragen werden er goedgekeurd? Wanneer voorziet de minister dat de goedgekeurde aanvragen effectief uitbetaald zullen worden?

Ik heb nog twee bijkomende vragen. In afwachting van de financiële invoering van het Kunstendecreet in 2006, en 2007 voor de muzieksector, zouden er in 2005 ook nog Lotto-gelden worden toegekend buiten dit nieuwe reglement.

Hierover wil ik de minister de volgende vragen stellen. Welke middelen worden er in 2005 en 2006 buiten het reglement nog toegekend of voorbehouden voor de organisaties die daarna respectievelijk vanaf 2006 en 2007 een globale enveloppe ontvangen binnen het Kunstendecreet? Hoe moeten we de overgang zien van de middelen van de Lotto naar het Kunstendecreet? Werd er voor 2005 al een concrete verdeling

gemaakt en wanneer zullen de betrokken organisaties hierover geïnformeerd worden?

Ten slotte wil ik ook graag van u vernemen of er nog andere begunstigden zijn die via de minister van Cultuur loterijgelden kunnen ontvangen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, van de 6.674.000 euro waarin, net zoals in 2004, voorzien wordt voor de domeinen Cultuur en Jeugd, kon dit jaar in 1.021.310 euro worden voorzien voor het reglement.

Voor 2005 werden – in het licht van de administratieve vereenvoudiging – de twee subsidiereglementen inderdaad geïntegreerd in één reglement. Dit reglement kreeg de lange naam 'Reglement voor de subsidiëring van participatie-, experimentele, uitzonderlijke en bijzondere projecten, en hobbyverenigingen' mee.

Op twee uitzonderingen na, dienden de aanvragen voor 2005 binnen te zijn op 21 maart. Voor de ondersteuning van projecten van 'algemeen cultureel belang' geldt geen indiendatum. Voor subsidies voor een landelijk cultureel evenement geldt ook een tweede ronde, voor 1 augustus.

Ik kon, samen met de administratie, vaststellen dat er op het algemene reglement voor de eerste ronde heel veel aanvragen werden ingediend. In het totaal waren er 137. Daarvan werden 110 aanvragen ingediend op het eerste hoofdstuk. Het zijn de experimentele, participatie- en uitzonderlijke projecten. Op de volgende hoofdstukken werden 27 aanvragen ingediend. Dat zijn de bijzondere culturele initiatieven en hobbyverenigingen.

Voor mijn uiteindelijke beslissing inzake de goedkeuring, vertrok ik op basis van het advies van de administratie van drie uitgangspunten. Het reglement nodigt uit tot vele aanvragen. Het biedt de kans aan organisaties om vanuit erg verschillende invalshoeken op de doelstellingen van het reglement een dossier in te dienen. Vanuit de budgettaire beperkingen die ertoe leidden dat hoe dan ook vele aanvragen niet positief konden worden beantwoord, wilde ik erover waken dat de middelen niet dusdanig versnipperd werden over te veel initiatieven.

In aansluiting met het vorige uitgangspunt, was een belangrijk motief om niet te subsidiëren het antwoord op de vraag in hoeverre bepaalde organisaties konden overwegen om het betreffende project zelf te financieren met de middelen van de Vlaamse Gemeenschap waarop zij al een beroep konden doen. Het uitgangspunt hierbij was dat het beperkte budget een reële meerwaarde moest weerspiegelen, bovenop de structurele middelen die de Vlaamse Gemeenschap verschaft.

Een derde uitgangspunt had te maken met specifieke beleidslijnen inzake cultuurparticipatie waarvoor bepaalde projecten ook als voorbeeld of experiment konden gelden. Dit voegde aan de toepassing van het reglement nog een extra beleidsrelevante dimensie toe. Ik denk vooral aan beleidsaccenten die de brug willen slaan tussen cultuur en kansengroepen, tussen professionele en amateurkunstenaars en tussen de diverse etnisch-culturele achtergronden.

Ik reageerde positief op 45 ingediende projecten: 32 op het eerste hoofdstuk en 13 op de volgende hoofdstukken. Deze beslissingen vertegenwoordigen een budget van 942.450 euro.

Wat de middelen voor 2005 betreft, geeft dat een positief saldo van 78.860 euro, waarmee de tweede ronde voor specifieke projecten kan worden opgevangen. Over deze tweede, beperkte, ronde moet ik nog een besluit nemen.

De heer Steven Vanackere: Ik had het bedrag afgerond op 1,1 miljoen. Het is dus iets minder.

Minister Bert Anciaux: Het bedraagt 1.021.000.

Het reglement voorziet in de uitbetaling van een eerste schijf van 80 percent onmiddellijk na de beslissing en een saldo van 20 percent na het indienen van de bewijsstukken. Op uw vraag hebben we die wijziging doorgevoerd. We hebben de eerste schijf opgetrokken tot 80 percent. Deze eerste schijf van 80 percent is in de eerste helft van september op de rekening van de betrokken organisaties aanbeland.

Voor de organisaties die vallen onder het Kunstendecreet, wordt vandaag in 4.988.250 euro voorzien vanuit de middelen afkomstig van de Nationale Loterij. Het gaat om aanvullende subsidies bij de structurele toelage, maar evengoed om aanvullende projectmiddelen binnen de sectoren van de beeldende kunst, architectuur, podiumkunsten en film. Voordien vielen die niet onder het Podiumkunsten- of Muziekdecreet. U weet dat in de beslissing naar aanleiding van het Kunstendecreet vanaf volgend jaar voorzien is in

een dotatie van 3 miljoen euro aan de Vlaamse Opera vanuit deze middelen. Het bedrag van 4.988.250 euro vervalt. Wel gaat er dus 3 miljoen euro naar de Vlaamse Opera. De reden waarom er niets meer naar muziek gaat, is omdat we al in 2001 hebben beslist dat de Lottomiddelen worden geïntegreerd in de structurele middelen.

De heer Steven Vanackere: Soms zijn ze ook ad nominatim geïntegreerd. De muzieksector zag die middelen van de Lotto geïntegreerd in de structurele middelen.

Minister Bert Anciaux: Dat klopt niet helemaal. De grote instellingen kregen allemaal Lottomiddelen. Die zijn nu geïncorporeerd. Er waren geen instellingen en organisaties meer die onder het Muziekdecreet vielen en vanaf volgend jaar onder het Kunstendecreet, of volgend jaar worden beoordeeld om vanaf 1 januari 2007 onder het Kunstendecreet te vallen, die structureel erkend waren en toch Lottomiddelen kregen.

Voor de 'aanvullende structurele middelen' gaf ik bij nota van 6 juli de opdracht aan de administratie om reeds de concrete verdeling te bepalen en dus het dossier op te starten. Alle dossiers zijn bij de afdeling MLP intussen in orde gebracht en voorlopig vastgelegd. Het dossier is onderweg naar de Inspectie van Financiën. Van zodra ze gunstig heeft geadviseerd, kunnen de betrokkenen hierover ook worden geïnformeerd. Op die manier zorgt de administratie er ook voor dat de uitbetaling onmiddellijk van start kan gaan, op het moment dat ik over de middelen beschik.

Voor de concrete uitbetaling zijn we immers afhankelijk van het systeem waarop de winstverdeling van de middelen van de Nationale Loterij over de diverse bevoegdheden binnen de Vlaamse Regering wordt georganiseerd. Een eerste schijf van 60 percent van het ingeschreven bedrag wordt in de eerste jaarhelft overgemaakt naar mijn budgetten. De tweede schijf van 40 percent volgt pas in het najaar. Dat betekent dat een eerste reeks uitbetalingen voor een bedrag van 962.300 euro spoedig kan gebeuren. Zodra de Inspectie van Financiën gunstig heeft geadviseerd, kan deze uitbetaling al concreet vertrekken. Het resterende deel kan dan – zoals ik al heb gezegd – worden uitgevoerd zodra we over de tweede schijf beschikken.

We betalen sneller dan ooit tevoren. We zijn wel afhankelijk van het feit dat de bedragen eerst van de globale provisie moeten worden overgeschreven. Dat is ook de reden waarom de invulling van de middelen van de Nationale Loterij nooit wordt ingeschreven bij de begrotingsopmaak van het nieuwe jaar. Dat gebeurt altijd voor een deel bij de eerste begrotingscontrole en het saldo bij de tweede controle.

Als ik me niet vergis, komt het saldo bij Jeugd. Ook daar zijn er extra middelen die structureel worden toegekend aan een deel van de erkende jeugdorganisaties. Dat gebeurt op basis van een historisch feit. Ik ben vrij zeker dat er geen andere middelen zijn. Ze zitten in het bedrag van 6.600.000 euro.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Het was zeker niet datgene waar ik naar peilde. Ik wou enkel weten of er binnen Cultuur nog andere stromen zijn. Ik heb het gevoel van niet, zeker als het saldo naar Jeugd gaat.

Minister Bert Anciaux: Ik kijk dat in elk geval na. Zo nodig zal ik de commissie op de hoogte brengen.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het doet me genoegen dat tijdens de eerste helft van september 80 percent wordt uitgekeerd. De gevoeligheid die bestaat over het tijdig doorstorten van wat werd beloofd, is aangescherpt.

Op het eind van uw antwoord hebt u toegelicht dat een en ander voor een deel afhankelijk is van de snelheid waarmee de middelen aan u of uw departement worden toegewezen. U zegt dat dit jaarlijks zo gebeurt. Wij zitten dus in een situatie waarbij u enkel kunt vaststellen dat u geen zekerheid hebt over 40 percent van de middelen die u worden toegewezen, tot de projecten onder de verschillende ministers zijn verdeeld. Het zou ook mogelijk zijn dat een regeringsploeg bij het begin van een legislatuur de middelen aan de verschillende bevoegdheidsdomeinen toewijst.

Minister Bert Anciaux: Binnen de regering hebben we bij de begrotingsopmaak al meermaals het probleem ter sprake gebracht. Nogal wat collega's beschouwen de loterijmiddelen als een extraatje terwijl het de facto bijna structurele middelen zijn geworden. Er is nu een politiek akkoord. Zo mag er niet worden geraakt aan de bedragen die tot op heden werden vastgelegd. In het regeerakkoord is nochtans sprake van een evaluatie van de middelen van de Nationale Loterij. Daardoor kan men de vorige verdeling ver-

geten en beraadslagen over een nieuwe verdeling. Het huidige akkoord bepaalt echter dat de in het verleden aan de verschillende bevoegdheden toegekende bedragen, nominatim worden vastgelegd, dus niet in percentages. De eventuele supplementen tijdens de volgende jaren worden opnieuw politiek bediscussieerd.

Het gaat dus niet zozeer om een probleem binnen de Vlaamse Regering. Volgens het Lambermontakkoord is er een percentage afgesproken van de winst van de Nationale Loterij, dat volgens een bepaalde verdeelsleutel moet worden overgeheveld. Vooraleer de Nationale Loterij kan beslissen hoeveel precies het percentage van het vorige jaar bedraagt, is het volgende jaar al bezig. In de opmaak van de begroting voor 2005 kan men in 2004 dus geenszins bepalen hoeveel het totaalbedrag van de loterijmiddelen die naar de Vlaamse overheid zullen worden overgeheveld, zal bedragen.

De heer Steven Vanackere: Die 40 percent hangt dus niet zozeer af van de mate waarin de middelen worden verdeeld, maar veeleer van het bedrag dat beschikbaar is voor de Vlaamse Gemeenschap en van de middelen die binnen de Nationale Loterij kunnen worden vrijgemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.